

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 18Csp/93/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817209384
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kotríková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2020:3817209384.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Zuzanou Kotríkovou v spore žalobkyne: Z. X., narodená X.XX.XXXX, trvale bytom O. XXX/XX, E., občan SR proti žalovanému: Poštová banka, a.s., IČO: 31 340 890, so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, IČO: 47 232 471, o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, taktó

rozhodol:

I. Súd žalobný návrh o určenie neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 16.09.2016 ako súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere „dobrá pôžička“ č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.09.2016 **z a m i e t a**.

II. Žiadnej strane sporu náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu sa žalobkyňa domáhala, aby súd určil, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zo dňa 16.09.2016, uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným ako súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere „dobrá pôžička“ č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.09.2016 je ako neprijateľná zmluvná podmienka neplatná. Zároveň sa domáhala určenia, že Dohoda o zrážkach zo mzdy zo dňa 16.09.2016, uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným ako súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere „dobrá pôžička“ č. 1633574940 zo dňa 16.09.2016 je ako spotrebiteľská zmluvná podmienka neplatná. S podanou žalobou sa tiež domáhala vydania neodkladného opatrenia, aby sa žalovaný zdržal akéhokoľvek použitia Dohody o zrážkach zo mzdy a vykonal oznámenie zamestnávateľovi žalobkyne, aby upustil od vykonávania zrážok zo mzdy až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 16.09.2016 došlo medzi ňou a žalovaným k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere „dobrá pôžička“ č. 1633574940, v ten istý deň bola uzatvorená aj rozhodcovská zmluva a dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorú sú podľa názoru žalobkyne absolútne neplatné právne úkony. Ide o spotrebiteľský právny vzťah, pre ktorý je typické, že návrh zmluvy býva predtlačенý na formulári a spotrebiteľ nemá možnosť dosiahnuť zmenu v návrhu, nemôže vyjednávať a tento návrh môže buď len prijať alebo neprijať a zmluvu neuzavrieť. Rozhodcovská zmluva a dohoda o zrážkach zo mzdy ako súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere neboli individuálne dojednané a žalobkyňa nemohla ovplyvniť ich obsah. Žalobkyni neboli náležite vysvetlené dôsledky uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy a rozhodcovskej zmluvy, a preto s poukazom na § 37 Občianskeho zákonníka ide o nezrozumiteľný právny úkon, ktorý je neplatný. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok újného práva a to ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Formulácia dohody o zrážkach zo mzdy sa dostala objektívne do rozporu s požiadavkou na poctivý obchodný styk a čestnú obchodnú prax. Nič nebráni judikovať dohodu ako neplatnú (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka), hoci má základ v znení zákona. Dôležité sú okolnosti jej zakotvenia v zmluve a význam ostatných zmluvných podmienok a to aj s poukazom na

čl. 4 smernice Rady 93/13 ES o nekalým podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Žalobkyňa tiež poukázala na závery Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich zriadenej pri Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 21.01.2011, kde táto komisia dospela k záveru, že Dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená podľa § 551 Občianskeho zákonníka je zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je v rozpore s § 53 Občianskeho zákonníka, keďže spotrebiteľ je už v čase vzniku právneho vzťahu nútený uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy. Z opatrnosti žalobkyňa udáva, že v danom prípade sa jedná o štandardnú spotrebiteľskú zmluvu, ktorá musí obsahom zákonné obligatórne náležitosti v súlade so zákonom č. 129/2010 Z.z. pričom je nesporné, že žalovaný takýmto spôsobom obchádza zákon a z toho dôvodu je táto zmluva neplatná na základe § 39 Občianskeho zákonníka, a keďže je neplatný základný právny vzťah, teda úverová zmluva, nemôže byť platný ani zabezpečovací inštitút, teda dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá má akcesorický charakter k úverovej zmluve. Dôsledkom neplatnosti zmluve je, že zmluvné strany si majú vrátiť to, čo si navzájom plnili. Dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá sa nevťahuje len na istinu úveru (a úver je bezúročný a bezpoplatkový keď je v nej uvedený nesprávny údaj o výške RPMN) je preto v rozpore so zákonom, keď zabezpečuje aj neexistujúcu pohľadávku a preto aj z tohto dôvodu je neplatná. V zmysle § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka účinného v čase podpisu zmluvy sa za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve považujú najmä ustanovenia, ktoré umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom. Ak sa spor vychádzajúci zo spotrebiteľskej zmluvy rieši na rozhodcovskom súde, dochádza k obchádzaniu súdnej kontroly neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Cieľom rozhodcovskej zmluvy je dosiahnuť prejednanie veci pred rozhodcom alebo rozhodcovským súdom. Ak však bola nanútená jednou zmluvnou stranou, je daný predpoklad, že slabšia strana vzťahu (spotrebiteľ) sa nedokáže v prípadnom rozhodcovskom konaní riadne brániť, túto doložku si spotrebiteľ nedojednal individuálne a pri jej akceptácii nemal na výber. Rozhodcovská zmluva núti spotrebiteľa neodvolateľne sa podrobiť rozhodcovskému konaniu vo všetkých prípadoch, ak bude vystupovať na strane žalovaného a vzdať sa tak ústavného práva na spravodlivý proces pred nezávislým súdom, ak sa dodávateľ bude voči spotrebiteľovi domáhať svojich práva pred rozhodcovským súdom. Výkon práv a povinností z takejto rozhodcovskej zmluvy je v rozpore so zákonom a dobrými mravmi. Ak veriteľ zostavil znenie rozhodcovskej zmluvy vo vopred pripravenom formulári a jednostranne určil, ktorému rozhodcovskému súdu bude vec predložená, ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, čo judikoval aj Krajský súd v Trenčíne v rozhodnutí sp. zn. 23CoE/338/2015 zo dňa 16.01.2016. Naliehavý právny záujem je daný, nakoľko len touto určovacou žalobou sa môže odstrániť stav neistoty, v ktorom sa žalobca nachádza, pretože len deklaroványm vyslovením neplatnosti predmetnej dohody môže následne argumentovať vo vzťahu ku svojmu zamestnávateľovi, aby ďalej neprevádzal zrážky z jeho mzdy. Práve žalobkyňa a jej majetková sféra je v ohrození neprímeranej výšky zrážok zo mzdy, ktorých konečnú výšku určuje žalovaný svojím jednostranným rozhodnutím. Žalobkyňa v postavení spotrebiteľa má zákonné právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vyplývajúce z § 3 ods. 3 zák.č. 250/2007 Z.z., z čoho taktiež naliehavý právny záujem na požadovanom určení vyplýva. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia žalobkyňa odôvodnila tým, že žalovaný pristúpil k vykonávaniu zrážok zo mzdy na základe listu z 12.04.2017. V súčasnej dobe zamestnávateľ žalobkyne na základe Dohody o zrážkach strháva žalobkyňi mesačné zrážky zo mzdy vo výške 25,27 EUR.

2. Uznesením zo dňa 15.06.2017, č.k. 18Csp/93/2017-11 súd neodkladným opatrením žalovanému uložil povinnosť zdržať sa akéhokoľvek použitia Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 16.09.2016, ktorá je súčasťou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere „dobrá pôžička“ č. 1633574940 zo dňa 16.09.2016, uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Zároveň žalovanému uložil vykonať oznámenie zamestnávateľovi žalobkyne, spoločnosti RIALTO, s.r.o., aby do právoplatného skončenia konania, vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 18Csp/93/2017 upustil od vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyne. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.07.2017.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomným podaním z 14.11.2017, doručeným súdu 20.11.2017. Poukázal na to, že žalobkyňa nepreukázala v spore svoj naliehavý právny záujem na určení neprijateľnosti Dohody o zrážkach ani Rozhodcovskej zmluvy. Žaloba na určenie nie je dôvodná. Samotné konštatovanie, či je úver poskytnutý žalobkyňi bezúročný a bez poplatkov, nemá pre žalobkyňu žiaden praktický význam, táto otázka môže byť riešená pri posudzovaní nároku na plnenie, kde má praktický dopad v podobe rozhodnutia o právnej povinnosti. Aj v prípade, ak by súd rozhodol, že niektoré zmluvné podmienky zo Zmluvy o úvere sú neplatné, malo by to za následok neplatnosť

týchto zmluvných podmienok a nie neplatnosť celej Zmluvy o úvere. Tým, že súd v konaní nebude posudzovať celú zmluvu ale len jej časť, neodstráni sa tým stav neistoty strán sporu, pretože rozhodnutie danej určovacej žaloby nebude znamenať úplné vyriešenie obsahu spornosti právneho vzťahu. Podľa ustálenej súdnej praxe je takúto žalobu potrebné z dôvodu absencie naliehavého právneho záujmu zamietnuť. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola medzi žalobkyňou a žalovaným uzatvorená dňa 16.09.2016 ako samostatný právny úkon, táto dohoda však bola uzatvorená riadne a platne, v písomnej forme na samostatnom dokumente a nie je súčasťou Zmluvy o úvere. Žalobkyňa ako zmluvná strana zároveň v dohode vyhlásila, že porozumela všetkým z dohody vyplývajúcim následkom. Na základe slobodnej vôle zmluvných strán tieto uzatvorili písomnú dohodu o zrážkach zo mzdy a spĺňa všetky zákonom požadované náležitosti. Zrážkami zo mzdy sa nezasiahne do ekonomickej situácie spotrebiteľa, tieto sa majú vykonávať len vo výške ktorá zodpovedá výške dohodnutej mesačnej splátky. Dohoda o zrážkach zo mzdy nie je zmluvnou podmienkou Zmluvy o úvere, neprijateľnosť zmluvných podmienok možno skúmať len z hľadiska podmienok, uvedených priamo v dohode o zrážkach zo mzdy a nie vyhodnocovať dohodu ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Dohodu o zrážkach zo mzdy je možné posudzovať len z hľadiska jej platnosti alebo neplatnosti, pričom sa opiera o splnenie zákonných náležitostí podľa § 551 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na koncepciu žalobného návrhu žalobkyne je žaloba nedôvodná. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 16.09.2016 sa riadi ustanoveniami zák.č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Podmienky uzavretia tejto zmluvy stanovené zákonom boli splnené. Žiadne ustanovenie Zmluvy o úvere neobsahuje povinnosť žalobcu uzatvoriť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, žalobkyňa dokonca svojim podpisom vyhlásila, že porozumela všetkým dôsledkom, vyplývajúcim z uzatvorenia spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy. Predstavuje samostatný právny úkon uzatvorený medzi žalobkyňou a žalovaným, v prípade ktorého nemožno rozhodovať o jeho neprijateľnosti ako zmluvnej podmienky zakotvenej v spotrebiteľskej zmluve, maximálne o jeho neplatnosti. Ak by súd rozhodoval o neprijateľnosti rozhodcovskej zmluvy, rozhodoval by nad rámec zákona, čo je neprípustné. Na základe uvedeného žiadal žalovaný žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

4. Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 18Csp/93/2017-101 zo dňa 17.08.2018 súd vo výroku I. určil, že Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 16.09.2016 ako súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere „dobrá pôžička“ č. 1633574940 zo dňa 16.09.2016 na riešenie sporov zo zmluvy o úvere č. 1633574940 je neplatná, vo výroku II. určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 16.09.2016 ako súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere „dobrá pôžička“ č. 1633574940 na zabezpečenie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 1633574940 je neplatná a žalobkyni náhradu trov konania nepriznal (výrok III.). Žalovaný podal voči rozsudku okresného súdu odvolanie, súd druhej inštancie rozsudkom č.k. 5Co/99/2019-150 zo dňa 30.10.2019 rozsudok okresného súdu vo výroku II. potvrdil a vo výroku I. a III. zrušil a vrátil v rozsahu zrušenia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa súdu prvej inštancie predložila len časť rozhodcovskej zmluvy, konkrétne prvú stranu, z ktorej nie je vôbec zrejmé, kto má byť rozhodcom v sporoch medzi ňou a žalovaným v zmysle tejto zmluvy a či teda osobu takéhoto rozhodcu určil sám žalovaný v predtlačenom formulári rozhodcovskej zmluvy bez možnosti ovplyvnenia jeho výberu žalobkyňou, z vykonaného dokazovania tak nemožno zistiť, či žalovaný ako dodávateľ nadobudol voči žalobkyni ako spotrebiteľovi neprimeranú výhodu v tom, že v dopredu formulovanej zmluve určil, kto s konečnou platnosťou vzájomný spor rozhodne. Takéto závery nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní a súd tak vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaného dokazovania nevyplývajú. Preto súd druhej inštancie rozsudok vo výroku I. (a nadväzne vo výroku o trovách konania) zrušil a uložil súdu prvej inštancie vyzvať žalobkyňu, ktorá navrhla dôkaz spotrebiteľskou rozhodcovskou zmluvou, aby túto kompletnú do sporu predložila, pričom súd tento dôkaz následne vykoná a vyvodí z neho zodpovedajúce skutkové zistenia, ktoré právne posúdi a opätovne rozhodne o žalobe žalobkyne o určenie neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy, ktorú strany sporu uzatvorili, zároveň v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách konania.

5. Súd v zmysle vysloveného právneho názoru súdu druhej inštancie výzvou z 20.02.2020 a opakovane aj výzvou z 14.07.2020 žalobkyňu vyzval na predloženie kompletnej spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy zo dňa 16.09.2016 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným. Podaním elektronicky dňa 06.09.2020 žalobkyňa ako prílohu emailu súdu do sporu poslala Žiadosť o realizáciu dohody o zrážkach zo mzdy z 12.04.2017, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere „dobrá pôžička“ zo dňa 16.09.2016, Spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu prvú stranu, z opaku ktorej je uvedený Zoznam prevzatých dokumentov a Dohodu o zrážkach zo mzdy z 16.09.2016.

6.Súd vo veci nariadil pojednávanie na 04.12.2020. Zúčastnila sa ho žalobkyňa osobne a substitučne splnomocnený právny zástupca žalovaného. Žalobkyňa trvala na žalobe o určenie neplatnosti Spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy zo dňa 16.09.2016. Uviedla, že nedisponuje úplným znením predmetnej rozhodcovskej zmluvy a predložila do sporu všetky písomnosti, čo mala. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že taktiež nedisponuje kompletnou rozhodcovskou zmluvou, nepodarilo sa ju dohľadať, preto ju ako dôkaz nemôže predložiť ani žalovaný. Navrhol žalobu zamietnuť pre neunesenie dôkazného bremena žalobkyňou v spore.

7.Podľa Čl. 8 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

8.Podľa Čl. 15 ods. 1 CSP dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon.

9.Podľa § 191 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

10.Podľa § 186 ods. 2 CSP súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

11.Podľa § 215 ods. 1 a 2 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu. Skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

12. Podľa § 295 CSP súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

13.Súd rozhoduje na základe skutkového stavu zisteného z vykonaného dokazovania. Strany sporu majú v konaní povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, preto žalobca v záujme dosiahnutia úspechu v konaní musí sám uviesť skutočnosti, odôvodňujúce ním uplatňovaný nárok voči žalovanému a o týchto skutočnostiach poskytnúť do sporu dôkazy.

14.V danom prípade žalobkyňa nepredložila súdu dôkaz - kompletnú spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu uzavretú medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 16.09.2016 ako súčasť zmluvy o spotrebiteľskom úvere „dobrá pôžička“ č. 1633574940 zo dňa 16.09.2016, ktorej neplatnosti sa v spore domáha. Keďže žalobkyňa má v danom spore postavenie spotrebiteľa, súd následne vyzval žalovaného, aby predmetnú rozhodcovskú zmluvu do sporu ako dôkaz predložil v súlade s § 295 CSP. Avšak žalovaný touto zmluvou taktiež nedisponuje. Splnenie dôkaznej povinnosti ešte neznamená unesenie dôkazného bremena, ak splnenie tejto povinnosti nevedie k preukázaniu jej tvrdení. Ak teda účastník konania, ktorý splnil povinnosť tvrdenia nesplnil povinnosť dôkaznú a dôkazmi nepreukázal ním tvrdené skutočnosti, znáša procesnú zodpovednosť za neunesenie tzv. dôkazného bremena. Procesný neúspech v spore postihuje v sporovom konaní toho, kto neunesol dôkazné bremeno jednak ak neoznačil potrebné dôkazy, alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané, alebo nepredložil potrebné dôkazy. V zmysle zásady „vigilantibus iura scripta sunt“ t.j. práva patria len bdelym, teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou súd dospel k záveru, že žalobkyňa dôkazné bremeno neunesla, relevantný dôkaz a to kompletnú spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu zo dňa 16.09.2016 súdu nepredložila, predložila len časť rozhodcovskej zmluvy, konkrétne prvú stranu, z ktorej nie je vôbec zrejmé, kto má byť rozhodcom v sporoch medzi ňou a žalovaným v zmysle tejto zmluvy a či teda osobu takéhoto rozhodcu určil sám žalovaný v predtlačenom formulári rozhodcovskej zmluvy bez možnosti ovplyvnenia jeho výberu žalobkyňou. Z doposiaľ vykonaného dokazovania tak nemožno zistiť, či žalovaný ako dodávateľ nadobudol voči žalobkyňi ako spotrebiteľovi neprimeranú výhodu v tom, že v dopredu formulovanej zmluve určil, kto s konečnou platnosťou vzájomný spor rozhodne. Keďže sa úplnú rozhodcovskú zmluvu súdu nepodarilo zaobstaráť ani iným spôsobom, súd žalobný návrh o určenie neplatnosti rozhodcovskej zmluvy pre neunesenie dôkazného bremena zamietol.

15. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

16. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

17. Na základe obsahu žalobného návrhu v porovnaní s výsledkom konania možno konštatovať, že žalobkyňa bola v spore úspešná v rozsahu 50% (súd vyhovel jej žalobe o určenie, že Dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná), žalovaný bol v spore úspešný v rozsahu 50% (súd zamietol žalobu o určenie neplatnosti rozhodcovskej zmluvy). Keďže úspech strán sporu je rovnaký, o nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods.2 CSP a žiadnej strane nárok na trovy konania v spore nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 363 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP"), v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené; alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a podľa § 62 ods. 1 CMP aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 232 ods. 2 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).